

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 79 0 P 014985 25 Rev
Banjaluka, 18.06.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću koje sačinjavaju sudije ovog suda i to, Gorjana Popadić, kao predsjednik vijeća, te Jadranka Stanišić i Biljana Majkić Marinković, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužilje, P.M. (1), [...], K.D., zastupane po punomoćniku, Topić Saši, advokatu iz Banjaluke, protiv tuženog, P.M. (2) iz [...], K.D., zastupanog po punomoćniku, Bogdanović Jeleni, advokatu iz Banjaluke, radi podjele bračne tečevine, odlučujući o reviziji tužilje protiv presude Okružnog suda u Prijedoru broj 79 0 P 014985 24 GŽ od 31.10.2024. godine, na sjednici održanoj dana 18.06.2025. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Kozarskoj Dubici broj 79 0 P 014985 23 P od 02.7.2024. godine odbijen je zahtjev tužilje da se utvrdi da prihod tuženog od obavljanja preduzetničke djelatnosti u periodu od 6.8.2005. godine do 31.12.2020. godine predstavlja zajedničku imovinu parničnih stranaka, te da se tuženi obaveže da tužilji isplati 50.817,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 23.10.2023. godine do isplate. Istom presudom tužilja je obavezana da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.553,70 KM.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Prijedoru broj 79 0 P 014985 24 GŽ od 31.10.2024. godine žalba tužilje je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Tužilja revizijom pobija drugostepenu presudu zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili pak preinači i zahtjev iz tužbe usvoji.

U odgovoru na reviziju tuženi je predložio da se revizija odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužilje koji je u cjelosti odbijen prvostepenom presudom.

Po provedenom postupku, prvostepeni sud je utvrdio: da su parnične stranke bile u braku od 2005. do 2022. godine kada je pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Kozarskoj Dubici

broj [...] od 13.10.2022. godine razveden brak parničnih stranaka te odlučeno da se malodobna djeca povjere na brigu i vaspitanje ocu, P.M. (2), a da se majka P.M. (1) obaveže da doprinosi za izdržavanje maloljetne djece, na način pobliže opisan u toj presudi; da među parničnim strankama nije sporno da je tuženi po zanimanju automehaničar i da je sredstva za život porodice obezbjeđivao baveći se automehaničarskom djelatnošću na način da je u periodu od 2005. do 2009. godine radio kao zaposleno lice u automehaničarskoj radnji koja nije bila u njegovom vlasništvu, da bi od 2009. do 2012. godine tuženi registrovao svoju automehaničarsku radnju, te nakon pauze od dvije godine ponovo 2015. godine registrovao svoju automehaničarsku radnju, u kojoj je radio sve do 2020. godine; da je u tom periodu, a shodno nalazu i mišljenju vještaka ekonomske struke Bajić Staška, ostvario ukupan prihod od 103.005,76 KM, što preračunato u mjesečnim iznosima podrazumijeva jednu prosječnu platu od oko 400,00 KM; da je tužilja po zanimanju medicinska sredstva i da je sredstva za život obezbjeđivala na taj način, s tim što ista ima zdravstvenih problema, zbog čega je liječena kod (...); da su parnične stranke kao supružnici živjeli u kući roditelja tuženog, tako da im je u zajedničkom životu pomagala majka tuženog; da je tužilja podnijela predmetnu tužbu prvostepenom sudu 23.10.2023. g.

Temeljem ovakvog činjeničnog utvrđenja prvostepeni sud je zaključio, da zahtjev iz tužbe nije osnovan, pa je s pozivom na odredbe člana 302. i člana 309. Porodičnog zakona ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 17/23 i 27/24), sudio tako, što je odbio zahtjev iz tužbe.

Iz razloga odluke prvostepenog suda proizilazi, da zahtjev iz tužbe nije osnovan, jer da tužilja nije dokazala, shodno odredbama člana 7. i 123. Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS", br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 i 27/24 - u daljem tekstu ZPP), da je tuženi od imovine ostvario određen prihod koji predstavlja zajedničku imovinu u smislu odredaba člana 302. Porodičnog zakona.

Sama činjenica, da se tuženi bavio automehaničarskom djelatnošću i da je u periodu od 2005. do 2020. odnosno 2022. godine, kada je brak parničnih stranaka razveden, ostvarivao određene prihode baveći se tom djelatnošću, koja sredstva su trošena na zajednički život parničnih stranaka, kao jedne ekonomske zajednice, prvostepeni sud nalazi, da ne utiče na drugačiji zaključak suda, jer da se u tom slučaju ne radi o prihodu koji ima u vidu odredba člana 302. Porodičnog zakona.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenična utvrđenja prvostepenog suda i zaključak tog suda, pa je sudio tako što je donio odluku kao u izreci drugostepene presude.

Odluka drugostepenog suda je pravilna.

Naime, odredbama člana 302. stav 1. i stav 2. Porodičnog zakona je propisano, da imovina koju su bračni supružnici stekli radom tokom trajanja zajednice života predstavlja njihovu zajedničku imovinu (stav 1.).

Prihodi od zajedničke imovine predstavljaju zajedničku imovinu (stav 2.).

Shodno odredbama člana 302 stav 5 Porodičnog zakona, prihodi od posebne imovine jednog bračnog supružnika, ostvareni njegovim radom ili radom drugog bračnog supružnika, za vrijeme trajanja zajednice života, predstavljaju zajedničku imovinu.

Pravilnim tumačenjem odredaba člana 302. stava 1. stava 2. i stava 5. Porodičnog zakona proizilazi, da zajedničku imovinu bračnih supružnika stečenu u toku trajanja braka

predstavljaju prihodi, ostvareni od zajedničke imovine i prihodi ostvareni od posebne imovine jednog bračnog supružnika radom bračnih supružnika, na način pobliže opisan u zakonu.

Kako tužilja zahtjevom iz tužbe traži da se utvrdi da prihod tuženog od obavljanja preduzetničke djelatnosti u periodu od 6.8.2005. godine do 31.12.2020. godine predstavlja zajedničku imovinu parničnih stranaka, te da se tuženi obaveže da tužilji isplati 50.817,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 23.10.2023. godine do isplate, ovaj sud nalazi da su pravilne odluke nižestepenih sudova kojima je odbijen zahtjev iz tužbe.

Ovo stoga, što zajednički prihod, u smislu odredaba člana 302. stava 1. stava 2. i stava 5. Porodičnog zakona, predstavlja prihod od imovine, a ne prihod od preduzetničke djelatnosti, bez obzira, gdje se ta preduzetnička djelatnost obavljala i na koji način.

Stoga, na ovakav zaključak ne utiču revizioni prigovori, da tužilja ima pravo na ½ dijela ostvarenih prihoda, koji je tuženi ostvario radom u automehaničarskoj radnji, u smislu odredaba člana 302. stav 2. Porodičnog zakona, jer ostvareni prihod u automehaničarskoj radnji kao što je već navedeno, nije prihod koji ima u vidu odredba člana 302. stav 1. i 2. Porodičnog zakona obzirom da se ne ostvaruje od zajedničke imovine već od rada jednog od supružnika, u ovom slučaju tuženog, kojim radom i ostvarenim sredstvima kao prihodom se obezbjeđuju troškovi života.

Kako se revizijom tužilje ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost odluke drugostepenog suda, valjalo je primjenom člana 248. ZPP-a donijeti odluku kao u izreci ove presude.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić